

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ก.พ. ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ
ข้าราชการ (ก.พ. ๗)

ผู้อุทธรณ์ : นายธนธรณ์ ทองหอม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีคำขอลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งไม่ตรงกับสำเนาทะเบียนบ้านของสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช (ภูมิลำเนาเดิม) ซึ่งระบุว่าเกิด ๒ ๖ ๘ , ๒๕๔๖ เมื่อนำมาเทียบกับปฏิทิน ๑๐๐ ปี ตรงกับวันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จึงขอแก้ไขให้ถูกต้อง พร้อมทั้งได้แนบหลักฐานไปให้ ก.พ. พิจารณารวม ๙ รายการ และสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีหนังสือที่ กก ๐๔๐๑/๑๓๔๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ส่งแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ พร้อมหลักฐานต่างๆ ไปให้ ก.พ. พิจารณา

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือที่ นร ๑๐๐๖.๒/๒๗๘ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวว่า ก.พ. พิจารณาเรื่องผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์แล้วเอกสารหลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณายังไม่อาจเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จริงจึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข

หน้า ๑ ใน ๑๑ หน้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ กก ๐๔๐๓/๙๑๗ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่มีให้แก่ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมชื่อ “นรินทร์ ทองหอม” ในการพิจารณาเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการพิจารณา และที่สำนักงาน ก.พ. ตรวจสอบไปยังหน่วยงานต่างๆ แล้วดังนี้

๑. สูติบัตร

ผู้อุทธรณ์มิได้ส่งสำเนาสูติบัตรมาประกอบการพิจารณา โดยจัดส่งหนังสือสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลา ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งว่า ค้นหาหลักฐานสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ไม่พบ จึงเป็นการพันวิสัยที่จะหาหลักฐานได้

๒. ทะเบียนบ้าน

ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๔, ๒๕๔๖ เมื่อนำมาเทียบกับปฏิทิน ๑๕๐ ปี จะตรงกับ วันที่ ๖ วันที่ ๑๓ วันที่ ๒๐ และ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ซึ่งวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นวันที่ตรงกับที่ขอแก้ไข และส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๙/๔๕ หมู่ที่ ๘ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านที่อยู่ปัจจุบัน และได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๑๕ เพิ่มเติมไปยังสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งสำนักบริหารการทะเบียนส่งหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบหลักฐานไมโครฟิล์มทะเบียนบ้านฉบับที่ ๒๕๒๖ แล้วปรากฏว่า บุคคลดังกล่าวเกิดปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยได้จัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๙๓๘ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งระบุว่าย้ายเข้ามาจากบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และแจ้งว่าเคยขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดจากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๒ /๒๕๕๑

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้าน จึงอาจเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเดือน กรกฎาคม ๒๔๙๖ ตรงกับที่ขอแก้ไข เพราะตรงตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นฉบับเก่าแก่ที่สุด แต่เนื่องจากการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดจากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ จึงต้องตรวจสอบหลักฐานอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย

๓. หลักฐานการศึกษา

จากประวัติการศึกษาของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เคยศึกษาใน สถานศึกษารวม ๕ แห่ง คือ

(๑) โรงเรียนวัดจันทพอ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๒ จบการศึกษาระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๔

(๒) โรงเรียนหลวงครูวิทยา เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จบการศึกษาระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๗

(๓) โรงเรียนเบญจมราชูทิศ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๙ จบการศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๓

(๔) วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชเข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๑๒ รับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา (ป.กศ.)

(๕) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๑๔ รับปริญญา การศึกษบัณฑิต (พลศึกษา)

ผู้อุทธรณ์ส่งหลักฐานการศึกษามาเพียง ๑ ฉบับ คือ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียน วัดจันทพอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข เมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบข้อมูลไปที่โรงเรียนวัดจันทพอ ก็ได้รับทะเบียนนักเรียนที่ระบุวัน เดือน ปีเกิดเดียวกัน

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมไปยังสถานศึกษาอีก ๓ แห่ง ที่ผู้อุทธรณ์ เคยศึกษา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีก ๑ แห่ง คือ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับข้อมูล ดังนี้

(๑) โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ส่งสำเนาใบสุทธิ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ส่งสำเนาทะเบียนประกาศนียบัตร ระบุ ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๓)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งสำเนาใบแสดงผลการศึกษาระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๔) สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แจ้งว่า ได้ส่งมอบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ตรวจสอบหลักฐาน วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่เคยศึกษาที่โรงเรียนหลวงครุวิทยา แต่สำนักงาน ก.พ. ยังมีได้รับทราบผลการตรวจสอบแต่อย่างใด

ถึงแม้ว่าหลักฐานโรงเรียนเบญจมราชูทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะระบุตรงกันว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข แต่หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนวัดจันทพอ ซึ่งเป็นสถานศึกษาแห่งแรก และเป็นหลักฐานการศึกษาที่เก่าแก่ที่สุด ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข จึงเป็นหลักฐานที่น่าเชื่อถือและนำมาสนับสนุนได้

๔. หลักฐานแสดงวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดา

ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโกอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแสดงจำนวนและวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาดังนี้

(๑) ด.ญ. วิรัช ทองหอม เกิดวันที่ ๔๖,๒๕๔๔ (ตรงกับวันที่ ๕ หรือวันที่ ๑๒ หรือวันที่ ๑๙ หรือวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๔)

(๒) ด.ญ. รุปาณี ทองหอม เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๑

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมไปยังสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งสำนักบริหารการทะเบียน ได้ส่งหนังสือที่ มท ๐๓๐๙/๔๔๓ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๑ คน คือ นางสาววิรัตน์ ทองหอม เกิดวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๔

เมื่อพิจารณาจากวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาตามหลักฐานข้างต้น จะเห็นว่า ไม่ว่าผู้อุทธรณ์จะเกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ หรือเกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ก็อยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ดังนั้น วัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาจึงไม่มีผลต่อการพิจารณาแต่อย่างใด

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

๕. หลักฐานทางทหาร

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบหลักฐานทางทหารไปยังที่ทำการสถิติอำเภอท่าศาลา ซึ่งที่ทำการสถิติอำเภอท่าศาลาได้ส่งหนังสือที่ กท ๐๔๐๘.๖๑/๑๐๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ระบุว่า การเก็บเอกสารทางราชการทางทหารจะเก็บเอกสารรักษาไว้จนถึงอายุ ๔๖ ปี ซึ่งปัจจุบันผู้อุทธรณ์มีอายุ ๕๔ ปีเศษ จึงไม่สามารถตรวจสอบหลักฐานทางทหารได้

๖. หลักฐานอื่น

(๑) ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๒) ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาหนังสือเดินทาง ซึ่งระบุว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ 13 JUL 1953 (วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖) ตรงกับที่ขอแก้ไข

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) โดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน วิสามัญ (อ.ก.พ.วิสามัญ) เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการพิจารณาเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ยังไม่อาจเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จริง จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตามที่ขอแก้ไข

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สื่อบัตรของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหามาแสดงได้ เนื่องจากสูญหายไปนานแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อที่บ้านกำนันตำบลอินทรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นสถานที่รับแจ้งการเกิดของผู้อุทธรณ์แต่ไม่พบเอกสารต้นขั้วสื่อบัตรของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่า อาจถูกทำลายเนื่องจากมหาวาตภัย ผู้อุทธรณ์เดิมมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลอินทรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ไม่สามารถหาหลักฐานทะเบียนบ้านดังกล่าวมาแสดงได้ ต่อมาได้ย้ายเข้าไปอาศัยที่บ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านที่ยื่นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อ ๒๔๘, ๒๕๔๖ ส่วนหลักฐานการศึกษาแห่งแรกของผู้อุทธรณ์คือ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันทพอ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๒ เรียนสำเร็จหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๖ สำเนาทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ที่โรงเรียนวัดจันทพอออกให้เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ระบุว่า

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ แต่ทะเบียนนักเรียนดังกล่าวเป็นทะเบียนนักเรียนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดจากเดิมวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ แล้ว โดยผู้อุทธรณ์ใช้หลักฐานทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ เลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบการแก้ไข ส่วนทะเบียนนักเรียนเดิมระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นข้อมูลที่ถูกครอบงำของผู้อุทธรณ์แจ้งในขณะที่ผู้อุทธรณ์เข้าเรียน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ส่งหนังสือโรงเรียนวัดจันทพอ ที่ ศธ ๐๔๐๗๒.๑๑๒/๑๔๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับรองว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ จริง เนื่องจากเอกสารหลักฐานของทางโรงเรียนวัดจันทพอ เช่น ใบสุทธิ ทะเบียนนักเรียนถูกทำลายจากพายุไต้ฝุ่นฟอเรีย จึงไม่สามารถสืบค้นและคัดลอกหลักฐานได้จึงยึดถือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราชและได้ตรวจหลักฐานแล้วถูกต้อง ทางโรงเรียนจึงออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปค้นหาทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าอาศัยต่อบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช มาแสดง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำมาแสดงได้ ผู้อุทธรณ์จึงนำหลักฐานหนังสือรับรองของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครนครศรีธรรมราชมาแสดงซึ่งระบุว่า ทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๕๑/๔ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช หน้าที่มีชื่อผู้อุทธรณ์เอกสารสูญหายจริง และผู้อุทธรณ์ได้นำหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์อาศัยต่อบ้านเลขที่ ๙๕๑/๔ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มาให้คณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณาคือ

๑. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๗๑๒ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๑ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕

๒. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๓ ตรอกวัดบางกระบือ ถนนนครไชยศรี อำเภอดุสิต กรุงเทพฯ ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๕ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕

๓. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๑๗/๑ ซอยองครักษ์ ถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕

๔. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๕/๓๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖

คำวินิจฉัยที่ สด ๒๕ / ๒๕๕๑

๕. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๙/๙๕ หมู่ที่ ๘ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖

ส่วนกรณีทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๙๓๘ ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ระบุว่า ผู้อุทธรณ์ย้ายจากบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เข้าไปอาศัยเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยไม่ได้ระบุวันที่ และเดือนเกิดนั้น เนื่องจากช่วงดังกล่าวผู้อุทธรณ์ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดยะลา ซึ่งขณะนั้นมีปัญหาความมั่นคงสูง จังหวัดยะลาจึงได้ดำเนินการย้ายชื่อผู้อุทธรณ์ในทะเบียนราษฎรไปไว้ในทะเบียนบ้านดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการขอย้ายเองแต่อย่างใด

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และสำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันทพองของผู้อุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนพิจารณาเห็นว่า หากวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันทพองตรงกับทะเบียนบ้านดังกล่าวมาแต่แรกหลักฐานการศึกษาในสถานศึกษาอื่น ๆ ก็น่าจะเป็นวัน เดือน ปีเกิดตรงกันไม่น่าผิดพลาด คลาดเคลื่อน ก.พ. จึงเห็นว่า หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้ประกอบการพิจารณายังไม่อาจเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จริง จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข และก่อนที่ผู้อุทธรณ์มายื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดครั้งนี้ผู้อุทธรณ์เคยยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดต่อสำนักงาน ก.พ. แล้ว ตามหนังสือสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ที่ กก ๐๔๐๓/๑๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงเลขาธิการ ก.พ. โดยส่งหลักฐานสำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันทพองเป็นฉบับกรอกรายการด้วยลายมือระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่สิบห้า เดือนกรกฎาคม พ.ศ. สองพันสี่ร้อยเก้าสิบห้า แต่เนื่องจากการยื่นเรื่องขอแก้ไขมิได้ดำเนินการผ่านผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงาน ก.พ. จึงส่งเรื่องคืนให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องตามระเบียบ แต่หลักฐานสำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันทพองที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไขใหม่เป็นฉบับที่ลงรายการด้วยตัวพิมพ์ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ไม่ตรงกับฉบับกรอกรายการด้วยลายมือที่เคยยื่นไว้ครั้งแรก นอกจากนี้ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๔, ๒๕๔๖ นั้น ตรงกับวันจันทร์ เดือนแปด ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่มิได้ระบุวันข้างขึ้นข้างแรม จากการตรวจสอบกับปฏิทิน ๑๐๐ ปี จึงอาจตรงกับวันในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ถึง ๔ วัน

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

ผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ชี้แจงว่า ทะเบียนบ้านมีการจัดทำครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ การดำเนินการจัดทำได้ให้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และครูไปสอบถามบุคคลในบ้าน หากได้รับแจ้งเป็นวันทางจันทรคติ และผู้สอบถามมีความรู้สามารถเทียบเป็นวันทางสุริยคติได้ ก็จะเทียบให้แล้วจดบันทึกเป็นวันทางสุริยคติลงในทะเบียนบ้าน หากผู้สอบถามไม่สามารถเทียบได้ก็จะจดบันทึกไว้เป็นวันทางจันทรคติตามที่ได้รับแจ้ง กรณีของผู้อุทธรณ์มีการจดบันทึกไว้ในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ว่าเกิดวันที่ ๒๔,๒๔๙๖ ซึ่งตรงกับวันจันทร์ เดือนแปด ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ และในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ มีเดือนแปดสองหน ตรงกับวันทางสุริยคติ ๘ วัน คือวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๖ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๔๙๖ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๔๙๖ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๔๙๖ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๔๙๖ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๙๖ และวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๔๙๖ กรณีที่ไม่ทราบว่าคุณุทธิ์เกิดวันใด นายทะเบียนจะไม่สามารถบันทึกวันเกิดของคุณุทธิ์ได้ ตามหลักต้องถือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๐ กำหนดให้การแก้ไขทะเบียนบ้านให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด ซึ่งระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า ถ้ามีเอกสารราชการที่น่าเชื่อถือมาแสดงให้นายทะเบียนท้องถิ่นแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าไม่มีให้นายทะเบียนสอบสวนพยานหลักฐานแล้วเสนอให้นายอำเภอสั่งแก้ไขได้ ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ถือเป็นเอกสารต้นฉบับ ส่วนทะเบียนบ้านที่จัดทำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ และปี พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นทะเบียนบ้านที่คัดลอกจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ กรณีทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ มีแต่ปีเกิด ถ้ามีเอกสารราชการที่น่าเชื่อถือมาแสดงก็ขอแก้ไขเพิ่มเติมได้ แต่ต้องไม่ใช่เอกสารที่มีที่มาจากทะเบียนบ้านฉบับอื่น ทะเบียนบ้านของคุณุทธิ์เลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ย้ายมาจากบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลอินคีรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งวัน เดือน ปีเกิดของคุณุทธิ์ลงในทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เป็นการคัดลอกมาจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๖๖ จึงถือว่าถูกต้อง และทะเบียนบ้านของคุณุทธิ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ก็ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมาผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖ ไม่ทราบว่าคุณุทธิ์นำหลักฐานอะไรไปขอแก้ไข แต่ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ระบุว่าน่าจะระบุว่าคุณุทธิ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๕

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือสอบถามอำเภอบางบัวทองเกี่ยวกับการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือ อำเภอบางบัวทองที่ นบ ๐๔๑๗.๓/๑๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ย้ายเข้ามาอยู่ที่ บ้านเลขที่ ๙๕/๓๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ (ทะเบียนยังเป็นฉบับเขียนด้วยลายมือ) และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ได้มายื่นคำร้องขอเปลี่ยนวัน เดือน ปีเกิด (ทะเบียนบ้านเป็นฉบับคอมพิวเตอร์) คำร้องที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้จะเก็บไว้เพียง ๑ ปี ซึ่งในคอมพิวเตอร์บันทึกเอกสารประกอบการยื่นคำร้องคือ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

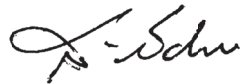
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึด หลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการ เกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดต้องพิจารณาเอกสารทาง ราชการอื่นๆ เช่น ทะเบียนบ้านซึ่งปรากฏภูมิสำเนาตั้งเดิม หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนซึ่งเป็น สถานศึกษาแห่งแรก หลักฐานทางทหาร เป็นต้น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาสูติบัตรหรือทะเบียน คนเกิดมาแสดงได้จึงต้องพิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้านและทะเบียนนักเรียน ทะเบียนบ้าน ฉบับที่เก่าที่สุดที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงคือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลดอนตะโก อำเภอ ท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๔, ๒๕๔๖ ทะเบียนบ้านดังกล่าว ระบุวัน เดือน ปีเกิดไม่ตรงกับทะเบียนนักเรียนฉบับกรอรายการด้วยลายมือที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์ได้นำทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ไปเป็นหลักฐานขอ แก้ไขทะเบียนนักเรียน จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เป็นหลักเนื่องจากเป็น เอกสารที่มีความสืบเนื่องจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลอินคีรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราชซึ่งเป็นภูมิสำเนาเดิมของผู้อุทธรณ์ก่อนย้ายมาบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จึงมีความน่าเชื่อถือกว่าทะเบียนนักเรียนซึ่งไม่มีต้นฉบับ ประกอบกับทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๙๓๔ ตำบล สะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ดำเนินการย้ายชื่อผู้อุทธรณ์ไปไว้ ในทะเบียนบ้านเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ ระบุว่าเป็น การย้ายมาจากบ้านเลขที่ ๒๗/๑ และผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นการยืนยันความ น่าเชื่อถือของทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ได้ว่ามีความถูกต้อง กรณีจึงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

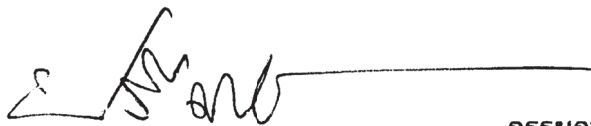
พ.ศ. ๒๕๔๖ ส่วนผู้อุทธรณ์จะเกิดวันที่และเดือนอะไรนั้น ตามทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันทางจันทรคติวันที่ ๒๔,๒๕๔๖ โดยมีได้ระบุวันข้างขึ้นหรือข้างแรม ซึ่งผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง แจ้งว่าวันที่ ๒๔,๒๕๔๖ ตรงกับวันจันทร์เดือนแปด พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีหลายวัน แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้แจ้งขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๕/๓๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยใช้ทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ประกอบการขอแก้ไข นายทะเบียนราษฎรซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการขอแก้ไขทะเบียนราษฎรตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ตรวจสอบแล้วระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม และได้แก้ไขรายการวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จึงต้องถือว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ตามผลการตรวจสอบของนายทะเบียนท้องถิ่นที่ได้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านให้แก่ผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

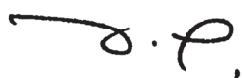
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

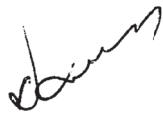

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

คำวินิจฉัยที่ สค ๖๕ /๒๕๕๑

หน้า ๑๑ ใน ๑๑ หน้า

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรใน
ทะเบียนประวัติอาชญากร

ผู้อุทธรณ์ : นายจิรายุทธ ชัยมี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้ลบข้อมูลประวัติอาชญากร และทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้อุทธรณ์ที่เคยถูกดำเนินคดีในข้อหาเมียเสพติดและมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือที่ ตช ๐๐๓๕.๓๒/ทว ๘๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวไม่อยู่ในเงื่อนไขในการนำข้อมูลประวัติอาชญากรออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๓๒ บทที่ ๔ ข้อ ๑ อนุ ๑.๓ เช่น พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง เป็นต้น และตามคำสั่งอนุมัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ ที่กำหนดว่า หากเป็นการกระทำความผิดขณะเป็นเด็กหรือเยาวชนเป็นกรณีที่ศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงจำคุก หรือมีการเปลี่ยนแปลงโทษเป็นวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนและต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลครบถ้วน โดยไม่มีการใดที่จะต้องบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอีกต่อไป และตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

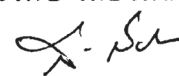
คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๖ /๒๕๕๒

บัญญัติว่า ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ กรณีของผู้อุทธรณ์จึงถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดฐานมียาเสพติดและมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น แต่มิได้ให้ลบล้างความผิดที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นได้รับโทษ ดังนั้น จึงไม่สามารถนำข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรและไม่ทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยถูกดำเนินคดีในข้อหา มียาเสพติดและมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยศาลจังหวัดพังงาพิพากษาจำคุก ๖ ปี ๖ เดือน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๒/๒๕๔๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และศาลอุทธรณ์ ภาค ๘ พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นตามคดีหมายเลขดำที่ ๙๗๐/๒๕๔๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๖๕/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติลบข้อมูลประวัติอาชญากรออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้อุทธรณ์ที่เคยถูกดำเนินคดีดังกล่าว แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

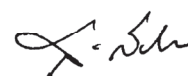
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๖ /๒๕๕๒

ผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ เท่านั้น แต่มิได้มีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษนั้นด้วย อีกทั้งมิได้มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ลบล้างการกระทำความผิดดังกล่าว กรณีนี้จึงไม่อาจให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดออกจากสารบบฐานข้อมูลประวัติอาชญากรได้ แต่เนื่องจากข้อมูลประวัติอาชญากรของผูุ้ธรณ์ในฐานะข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีแต่ข้อกล่าวหาซึ่งไม่ปรากฏผลคดีตามคำพิพากษาของศาลและข้อมูลเกี่ยวกับการที่ผูุ้ธรณ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นการมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๔) และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอและถูกต้องตามที่เป็นจริง ดังนั้นกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะต้องบันทึกข้อมูลทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับโทษตามคำพิพากษาของศาลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่ผูุ้ธรณ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนประวัติอาชญากรของผูุ้ธรณ์ และหากกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังไม่ได้บันทึกข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วนก็ไม่อาจให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในสารบบฐานข้อมูลประวัติอาชญากรแก่บุคคลอื่นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ต้องลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผูุ้ธรณ์แต่ให้แก้ไขข้อมูลประวัติอาชญากรของผูุ้ธรณ์ในฐานะข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากรสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับโทษตามคำพิพากษาของศาลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่ผูุ้ธรณ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ปรากฏไว้ในทะเบียนประวัติอาชญากรด้วย

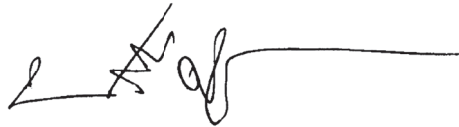

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๖ /๒๕๕๒

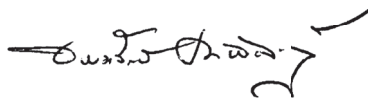
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

หมายเหตุ รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการ
ต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเวียง
จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับประวัติผู้ป่วย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวศิริวิมล [REDACTED] และนางสาวศิริินภา [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวศิริวิมล [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ราษฎรจังหวัดขอนแก่น ผู้ได้รับมอบอำนาจจากนางสาวศิริินภา [REDACTED] มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ขอแก้ไขเอกสารประวัติผู้ป่วย รายนางสาวศิริินภา [REDACTED] กรณีรถยนต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๘๕๗ หนองบัวลำภู เกิดอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นเหตุให้นางสาวศิริินภาได้รับบาดเจ็บ และนางสาวศิริินภาได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเวียง โดยผู้อุทธรณ์ขอให้โรงพยาบาลภูเวียงตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วยของนางสาวศิริินภา [REDACTED] และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่า นางสาวศิริินภาเป็นผู้ขับขี่ เป็นนางสาวศิริินภาเป็นผู้โดยสาร เนื่องจากในวันดังกล่าวนางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับขี่รถยนต์ มิใช่นางสาวศิริินภา

โรงพยาบาลภูเวียงมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๗.๓๐๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารประวัติของผู้ป่วย คือ นางสาวศิริินภา [REDACTED] เนื่องจากมีการบันทึกข้อมูลผู้ป่วยลงในโปรแกรมเวชระเบียนคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล อีกทั้งบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้มายื่นคำร้องขอถ่ายเอกสารไปเรียบร้อยแล้ว

หน้า ๑ ใน ๗ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

นางสาวศิริวิมล [REDACTED] และนางสาวศิรินภา [REDACTED] มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเวียงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุข ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วยของโรงพยาบาลภูเวียง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้โรงพยาบาลภูเวียงและโรงพยาบาลศรีนครินทร์จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลภูเวียง ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรเวียง ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวชศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายด้วยแล้ว ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า นางสาวศิริวิมล [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเวียง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารบันทึกการตรวจผู้ป่วย [REDACTED] ซึ่งเป็นประวัติการรักษาของนางสาวศิรินภา [REDACTED] และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร ในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่า นางสาวศิรินภาเป็นผู้ขับขี เป็นนางสาวศิรินภาเป็นผู้โดยสาร แต่โรงพยาบาลภูเวียงปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วย

ในชั้นพิจารณา นางสาวศิรินภาซึ่งเป็นเจ้าของประวัติ ชี้แจงว่า ปัจจุบันอายุ ๑๘ ปี ขณะนี้เรียนการศึกษานอกโรงเรียนและประกอบอาชีพค้าขาย ไม่มีความสามารถในการขับรถ อีกทั้งไม่มีใบอนุญาตขับรถ ในวันเกิดเหตุนั่งสนทนากับเพื่อนโดยการดื่มสุราด้วย พี่สาวคือ นางสาวศิริวิมลได้ขอให้นั่งรถไปเป็นเพื่อนเพื่อทำธุระ จึงโดยสารรถไปกับพี่สาวและเพื่อนอีก ๒ คน คือ นางสาวเบญจพร [REDACTED] และนายคาริ [REDACTED] โดยตนนั่งด้านหน้าคู่กับคนขับ ขณะเกิดอุบัติเหตุหันหน้ามาทางด้านหลังเพื่อคุยกับเพื่อน และได้รับบาดเจ็บที่หน้าอกและแขนข้างซ้าย แต่ร่างกายทั่วไปไม่มีบาดแผล หลังเกิดอุบัติเหตุไม่ได้ไปโรงพยาบาลภูเวียงในทันที แต่เพื่อน ๒ คน ที่โดยสารไปด้วย ได้รับบาดเจ็บและได้ไปที่โรงพยาบาลภูเวียงก่อน ตนเองอยู่กับพี่สาวเพื่อรอเจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัย ต่อมาเมื่อการปวดศีรษะด้านซ้ายและอาเจียนจึงไปรับการรักษาที่ โรงพยาบาลภูเวียง โดยพี่ชายและพี่สาวเป็นผู้พาไป อยู่ที่โรงพยาบาลภูเวียงประมาณครึ่งชั่วโมง พี่สาวเห็นว่าไม่ได้รับการบริการที่ดี จึงให้ย้ายไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์พร้อมกับนางสาวเบญจพร และอยู่ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ๑ คืน

นางสาวศิริวิมล ผู้อุทธรณ์ ชี้แจงว่า ปัจจุบันอายุ ๒๒ ปี ประกอบอาชีพค้าขาย เป็นเจ้าของรถยนต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๔๕๗ หนองบัวลำภู และเป็นผู้ขับขีในวันเกิดเหตุ โดย

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

ขับรถตามหลังรถบรรทุกไม้ มีรถจักรยานยนต์ขับตัดหน้าจึงหักหลบแล้วเสียหลักลงข้างทาง สภาพรถกระจกหน้าร้าว กระจกข้างและกระจกหลังแตก ไม่ได้รับบาดเจ็บเพราะคาดเข็มขัดนิรภัย หลังเกิดอุบัติเหตุมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจสอบสถานที่ แต่ยังไม่ได้แจ้งความในทันที ไปแจ้งความในวันรุ่งขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกประจำวันและต่อมาได้มีการเปรียบเทียบปรับผู้ถูกรถในข้อหาขับรถโดยประมาท ขณะที่รอเจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัยตรวจสอบกรณีการเกิดอุบัติเหตุ นางสาวศิริณามีอาการปวดศีรษะมาก จึงพานางสาวศิริณาไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลกุเวียง และเป็นผู้จัดการให้นางสาวศิริณาและนางสาวเบญจพรซึ่งมีอาการแน่นหน้าอกและคอขยับไม่ได้ ไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โดยนอนไปในโรงพยาบาลทั้ง ๒ คน ต่อมา ผู้ถูกรถได้รับหนังสือจากบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากในประวัติผู้ป่วยระบุว่านางสาวศิริณาเป็นผู้ขับรถ มิใช่นางสาวศิริวิมล ซึ่งเป็นเจ้าของรถ ผู้ถูกรถจึงขอตรวจสอบประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิริณา และเห็นว่าการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขับรถของโรงพยาบาลกุเวียงในประวัติผู้ป่วยมีความคลาดเคลื่อน โดยเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสอบถามจากตัวผู้ป่วยซึ่งขณะนั้นมีอาการปวดศีรษะ แล้วลงบันทึกเอง ไม่ให้ญาติเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิริณาให้ตรงกับความเป็นจริง

ผู้แทนโรงพยาบาลกุเวียงซึ่งประกอบด้วยแพทย์หญิงเต็มดวง ปัตเตย แพทย์ผู้รักษา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวม ๗ คน ชี้แจงด้วยวาจาและตามหนังสือโรงพยาบาลกุเวียง ที่ ชก ๐๐๒๗.๓๐๑/๖๘๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ สรุปว่า เมื่อได้รับแจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่กู้ชีพได้ไปรับผู้บาดเจ็บ ๒ คน คือ นางสาวเบญจพรและนายคาวิ นายคาวิได้รับบาดเจ็บกระดูกข้อเท้าหัก จึงส่งตัวไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น ต่อมาญาติของนางสาวศิริณาซึ่งเข้าใจว่าเป็นนางสาวศิริวิมลและบิดาของนางสาวศิริณา ได้พานางสาวศิริณามารับการรักษาที่โรงพยาบาลกุเวียง นางสาวศิริณามีอาการปวดศีรษะ อาเจียน ๑ ครั้ง มีเลือดปะปนอยู่ เจ้าหน้าที่และแพทย์ผู้รักษาได้ซักถามอาการจากตัวผู้ป่วยว่าเป็นผู้ขับรถหรือไม่ เพื่อประกอบการตรวจวินิจฉัย นางสาวศิริณาแจ้งว่าตนเองเป็นผู้ขับรถคันที่เกิดเหตุ และได้มีการซักถามต่อว่าดื่มสุรಾದื่มหรือไม่ เพื่อตรวจระดับความรู้สึกตัวของผู้ป่วย นางสาวศิริณาทอบข้อซักถามได้ทันที ซึ่งแสดงว่าความรู้สึกตัวอยู่ในระดับดี การระบุชื่อนางสาวศิริณาเป็นผู้ขับรถจึงเป็นการบันทึกโดยได้ข้อมูลจากการซักประวัติผู้ป่วยตามมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษา โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นพยานในการให้ข้อมูลของผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกบันทึกในแบบบันทึก

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

เวชระเบียน และในคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลภูเวียงเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับความยินยอมจาก นางสาวศิริณาให้ไปติดต่อขอรับประวัติผู้ป่วยเพื่อประกอบการเบิกจ่ายในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่ญาติได้มาร้องขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งทางโรงพยาบาลไม่สามารถแก้ไขให้ได้

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียงชี้แจงว่า เมื่อได้รับแจ้งว่ามีอุบัติเหตุ เจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ พบว่ารถตกลงข้างทางทางด้านขวา มีเด็กนักเรียนและชาวบ้านจำนวนหนึ่งมุงดูอยู่ ไม่พบผู้ได้รับบาดเจ็บที่เกิดเหตุ แต่พบผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของรถคือนางสาวศิริวิมล ซึ่งในวันเกิดเหตุยังไม่มีรถลงบันทึกประจำวัน เจ้าหน้าที่เพียงแต่จัดการเพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องการจราจร เมื่อนางสาวศิริวิมลไปให้ถ้อยคำในวันรุ่งขึ้น พนักงานสอบสวนได้ลงบันทึกประจำวันว่านางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับรถโดยไม่มีการสอบพยานอื่นเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการฯ ขอให้มาให้ถ้อยคำ พนักงานสอบสวนแจ้งว่าได้สอบปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม คือ นางสาวศิริณานางสาวเบญจพร และนายคำวี่ ซึ่งบุคคลทั้งสามยืนยันว่านางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับรถ และพนักงานสอบสวนได้มอบสำเนาบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาในชั้นต้นเกี่ยวกับสิทธิในการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากนางสาวศิริวิมลมีหนังสือถึงโรงพยาบาลภูเวียงขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิริณาคือเป็นการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า” อันมีความหมายว่าผู้ขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นต้องเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเอง อย่างไรก็ตามข้อพิจารณานี้ ต่อมานางสาวศิริณาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

แจ้งว่า ขอมอบอำนาจให้นางสาวศิริวิมลกระทำการคัดลอกหรือแก้ไขทะเบียนผู้ป่วยของตนแทนเสมือนนางสาวศิริวิมลกระทำการเองทุกประการ เมื่อบุคคลและเหตุที่ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วยมีความเกี่ยวเนื่องกัน ประกอบกับนางสาวศิริวิมลได้มอบหมายให้นางสาวศิริวิมลซึ่งเป็นพี่สาวกระทำการแทนได้ ทั้งได้ลงชื่อในหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ด้วย ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย ██████████ จากเดิมที่บันทึกว่า “นางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับขี” เป็น “นางสาวศิริวิมลเป็นผู้โดยสาร” ข้อความว่าบุคคลใดเป็นผู้ขับรถยนต์หรือเป็นผู้โดยสารนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงวิถีปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมประการหนึ่งของผู้ป่วยที่แพทย์ผู้รักษาส่งผลกระทบต่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอาการบาดเจ็บของผู้ป่วย เมื่อแพทย์ได้ซักถามและบันทึกลงในใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย ข้อมูลนั้นจึงเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งในประวัติการรักษาผู้ป่วย อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้คนหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้คนได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย”

กรณีตามอุทธรณ์มีข้อที่ต้องพิจารณาว่า การบันทึกข้อมูลดังกล่าวตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์นั้น ฝ่ายผู้อุทธรณ์และผู้แทนโรงพยาบาลภูเวียงต่างยืนยันในข้อเท็จจริงฝ่ายตน การค้นหาความจริงจึงต้องพิจารณาจากผู้รู้เห็นหรือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ที่สามารถชี้ชัดได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์ดังกล่าว ซึ่งจากการรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียง และจากการตรวจสอบบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์และผู้เกี่ยวข้องที่ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียงได้มอบให้แก่คณะกรรมการฯ นั้น ปรากฏว่าข้อมูลดังกล่าวไม่สอดคล้องกัน เช่น บันทึกรายงานประจำวันวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียงชี้แจงว่าได้บันทึกตามคำให้การของนางสาวศิริวิมล ระบุว่า “ได้มีสุนัขวิ่งตัดหน้าอย่างกะทันหัน จึงได้หักหลบทำให้รถเสียหลักแล่นลงข้างทาง ทำให้ผู้โดยสารมาในรถได้รับ

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

บาดเจ็บ" และในบันทึกคำให้การของนางสาวศิริวิมลและนางสาวศิรินภาเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ บันทึกคำให้การของนางสาวเบญจพรเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ และบันทึกคำให้การของนายคาริเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ได้ระบุเหตุการณ์เดียวกันว่า "เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุได้มีรถจักรยานยนต์ซึ่งขับขี่โดยวัยรุ่นแล้วขับแซงขึ้นหน้ารถยนต์กระบะคันที่ น.ส.ศิริวิมล ขับขี่อย่างกระชั้นชิด จากนั้น น.ส.ศิริวิมล ได้หักพวงมาลัยหลบไปทางขวามือเป็นเหตุให้รถยนต์กระบะเสียหลักลงข้างทางแล้วเฉี่ยวชนกับต้นไม้ข้างทาง" ทำให้คณะกรรมการฯ ยังมีข้อสงสัยและไม่อาจชี้ขาดได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ต้องค้นหาความจริงจนถึงที่สุดเพื่อให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์หรือไม่ เห็นว่า การขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยให้ตรงกับข้อเท็จจริงนั้นควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้ป่วย เพื่อไม่ให้ต้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการบันทึกข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นอกจากนั้นการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลใดต้องเป็นเรื่องที่อยู่ภายในขอบเขตภารกิจของหน่วยงานนั้นที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ในการรับคำสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย เมื่อโรงพยาบาลภูเวียงยืนยันว่าได้บันทึกจากการซักประวัติผู้ป่วย ข้อโต้แย้งระหว่างโรงพยาบาลภูเวียงและผู้อุทธรณ์จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้ขับรถจักรยานยนต์ทำให้เกิดอุบัติเหตุ มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลซึ่งเป็นภารกิจโดยตรงของโรงพยาบาลภูเวียง ข้อโต้แย้งดังกล่าวควรได้รับการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมทางศาลมากกว่าการค้นหาความจริงในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทในทางปกครอง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ จึงเห็นพ้องด้วยกับโรงพยาบาลภูเวียงที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิรินภา [REDACTED] อนึ่ง นางสาวศิรินภามีสิทธิร้องขอให้โรงพยาบาลภูเวียงหายเหตุค่าของตนแนบไว้กับประวัติผู้ป่วยของตนได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อย่างไรก็ตาม นายวิชัย โชควิวัฒน์ กรรมการ มีความเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการฯ ใช้วิธีการไต่สวน จึงควรดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญจนถึงที่สุด โดยการเผชิญสืบ ไม่ควรให้เป็นภาระของราษฎรต้องไปดำเนินการทางศาลเอง

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และ
สาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยโดยเสียงข้างมากให้ยกอุทธรณ์ แต่หากนางสาวศิรินภา [REDACTED] ประสงค์
จะให้โรงพยาบาลภูเวียงหมายเหตุดำเนินการขอของตนแนบไว้กับประวัติผู้ป่วย ก็ให้โรงพยาบาลภูเวียง
ดำเนินการให้ตามความประสงค์

(ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา)

ประธานกรรมการ

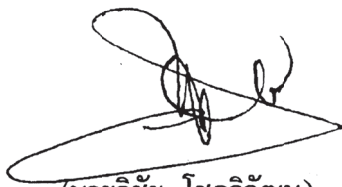
(ศาสตราจารย์ อวุธ ศรีสุกรี)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์ไผ่)

กรรมการ

(นายวิชัย โชควิวัฒน์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖ / ๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด โดยนางนิวัติ
ชลาชนเดชะ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนด
ที่ดินของนายธีรวุฒิ บัวหลวง ซึ่งถูกผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีล้มละลาย

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีบันทึกลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม
๒๕๕๒ ต่อท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ว่า กรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของบุคคลอื่นเป็นข้อมูลส่วน
บุคคลและการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลทั้งผู้ขอไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าหนี้
ตามคำพิพากษาถึงที่สุด จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือ
สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๑๙/๑๙๖๕๗ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒
หนังสือศาลล้มละลายกลาง ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๓๔๕๗๔ ลงวันที่ - ตุลาคม ๒๕๕๒
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าเดิมบริษัท เอ็น.บี.แอล.
บัวหลวงทรานสปอร์ต จำกัด ได้ทำสัญญาเช่าซื้อกับผู้อุทธรณ์โดยมีนายธีรวุฒิ บัวหลวง เป็น
ผู้ค้ำประกัน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่ง

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๖/ ๒๕๕๒

ให้ฟื้นฟูกิจการของผู้ถือหุ้นโดยมีบริษัท ผลมั่นคง จำกัดเป็นผู้บริหารแผน จากนั้น บริษัท ผลมั่นคง จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวงทรานสปอร์ต จำกัด และนายธีรวุฒิ บัวหลวง ชำระค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อโดยร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้สิทธิในการทวงถามไปยังบริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวงทรานสปอร์ต จำกัด และนายธีรวุฒิ บัวหลวง ให้ชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งนายธีรวุฒิ บัวหลวง มิได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งบังคับให้นายธีรวุฒิ บัวหลวง ผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้ถือหุ้นได้รับผิดชำระค่าเสียหาย รวมเป็นเงิน ๑,๕๕๑,๖๑๕.๔๒ บาท ต่อบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ต่อมาบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้ถือหุ้น เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงนำคำสั่งบังคับของศาลล้มละลายกลางดังกล่าวมาดำเนินคดีล้มละลายกับนายธีรวุฒิ บัวหลวง ในการดำเนินคดีล้มละลายเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์มีหน้าที่นำพยานหลักฐานมาสืบและศาลต้องพิจารณาให้ได้ความจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ หากศาลพิจารณาได้ความจริงว่า ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ดังนั้น จึงต้องมีการสืบทรัพย์ลูกหนี้เพื่อให้เข้าข้อสันนิษฐานตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวโดยการที่ลูกหนี้ถูกยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีหรือไม่มีทรัพย์ล้นอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้ ผู้ถือหุ้นจึงได้ดำเนินการสืบทรัพย์ของนายธีรวุฒิ บัวหลวง ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อตรวจสอบตามข้อสันนิษฐานตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ถือปฏิบัติตามหนังสือเวียนสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กขร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ซึ่งกำหนดให้เจ้าหนี้ที่จะขอตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินจะต้องเป็นเจ้าหนี้ในคำพิพากษาที่ถึงที่สุดเท่านั้น อันจะถือได้ว่าเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถือหุ้นมิได้มีหลักฐานที่จะแสดงว่าเป็นเจ้าหนี้นายธีรวุฒิ บัวหลวง ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุด สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงปฏิเสธ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๖ /๒๕๕๒

การให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ไม่ได้เป็นเจ้าหนี้ในคำพิพากษาที่ถึงที่สุดประกอบกับคำบังคับของศาลล้มละลายกลางดังกล่าวไม่ได้บังคับให้นายธีรวุฒิ บัวหลวง ชำระหนี้ให้กับบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด แต่ให้ชำระหนี้ให้กับบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ดังนั้น จึงไม่ทราบว่าบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด เป็นเจ้าหนี้ตามคำบังคับหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ศาลล้มละลายกลางได้ออกหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดให้ผู้อุทธรณ์แล้วปรากฏตามหนังสือศาลล้มละลายกลาง ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑ / ๓๔๕๖๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ระบุว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด ลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙๐/๗๐ และคดีถึงที่สุดแล้วโดยไม่มีการอุทธรณ์ ฎีกา

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๑๙.๓/๒๒๖๑๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งผลการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนายธีรวุฒิ บัวหลวง ว่าไม่ปรากฏมีชื่อถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด

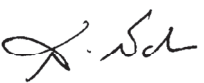
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินของนายธีรวุฒิ บัวหลวง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์โดยมีบริษัท ผลมั่นคง จำกัด เป็นผู้บริหารแผน ซึ่งบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวงทรานสปอร์ต จำกัด และนายธีรวุฒิ บัวหลวง ชำระค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อโดยร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้สิทธิในการทวงถามไปยังบริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวงทรานสปอร์ต จำกัด และนายธีรวุฒิ บัวหลวง ให้ชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓๙

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๖๖ /๒๕๕๒

แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งนายธีรวิทย์ บัวหลวง มิได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งบังคับให้นายธีรวิทย์ บัวหลวง ผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์ได้รับผิดชำระค่าเสียหายให้บริษัท ผลมั่นคง จำกัด ต่อมาบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงกลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ตามนัยมาตรา ๙๐/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ ประกอบกับศาลล้มละลายกลางได้มีหนังสือรับรองว่า คำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์นั้นคดีได้ถึงที่สุดโดยไม่มีการอุทธรณ์ ฎีกา กรณีถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ นายธีรวิทย์ บัวหลวง ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เนื่องจากปรากฏตามหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่แจ้งผลการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนายธีรวิทย์ บัวหลวง ว่าไม่ปรากฏชื่อของนายธีรวิทย์ บัวหลวง ถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

หน้า ๕ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๒

(นายอิทธิชัย โตมรสักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา
และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : ร.ต.อ. พิกพ เจริญกิจ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. คำสั่ง อ.ตร. หรือ ผบ.ตร. ที่แต่งตั้งให้ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ปฏิบัติหน้าที่ ราชการแทน อ.ตร. หรือ ผบ.ตร. ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ในทางคดีอาญา จำนวน ๑ ฉบับ

๒. ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่มีลายมือชื่อได้รูปภาพของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ คล้ายกับลายมือชื่อลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ดังกล่าว จำนวน ๑ ฉบับ

๓. ลายมือชื่อในบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการ ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ หรือก่อนนั้นหรือหลังนั้นก็ได้ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๑.๑๑/๔๓๔๖ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๑๓/๓๑๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ และรายการที่ ๒ สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการขอข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือตามมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจและเป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยมี พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ เป็นผู้ลงลายมือชื่อ แต่ไม่ระบุชื่อเต็มได้ลายมือชื่อของตนในสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยที่ไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติมีหนังสือด่วนมาก ที่ ตช ๐๐๐๑.๑๑/๔๖๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ และทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่มีลายมือชื่อ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ได้รูปภาพ สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติได้สอบถาม พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ แล้วได้รับแจ้งว่า ก.พ. ๗ ที่มีลายมือชื่อได้รูปภาพนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดย พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และผู้อุทธรณ์ชี้แจงให้คณะกรรมการฯ ทราบด้วยว่า สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติเปิดเผยรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๓ แจ้งว่าไม่มี และรายการที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

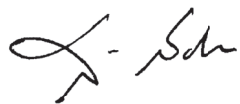
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ

ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เมื่อเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมและไม่ปรากฏกรณีตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บุคคลอื่นทราบได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการดำเนินคดีอาญา แต่เพื่อคุ้มครองลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ที่ปรากฏอยู่ได้ภาพในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่า ไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ปิดทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ แต่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเฉพาะลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ ที่ปรากฏอยู่ได้ภาพในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

หัวหน้าคณะที่ ๓

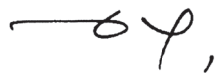
(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๑ / ๒๕๕๒

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖ /๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม เกี่ยวกับการชำระภาษี

ผู้อุทธรณ์ : นายอุทิศ ไพเราะ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม ได้มีคำร้องลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายชื่อผู้ชำระภาษีป้ายและจำนวนเงินภาษี

รายการที่ ๒ รายชื่อผู้ชำระภาษีโรงเรือนและจำนวนเงินภาษี

รายการที่ ๓ รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยและจำนวนเงินค่าธรรมเนียม

รายการที่ ๔ รายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมและจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม มีหนังสือ ที่ ปจ ๗๑๒๐๑/๑๐๔๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลอื่นที่มีใช้เจ้าของข้อมูล และไม่ได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๖ /๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมได้ขอรายชื่อประชาชนผู้ชำระภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนรวมทั้งจำนวนเงินภาษีของแต่ละบุคคล รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะของแต่ละบุคคล ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอสรุปว่า ผู้อุทธรณ์อาจใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการคำนวณรายได้ของประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคน จำนวนเงินภาษิดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฐานะการเงินของประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคน และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลอื่นที่มีใช้เจ้าของข้อมูล และไม่ได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล นอกจากนี้ ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำนวนมากและมีการแข่งขันกัน จึงเกรงว่าอาจมีผู้นำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้หาประโยชน์ในทางมิชอบ ทั้งนี้ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมแจ้งว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เฉพาะรายชื่อผู้ชำระภาษีและรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า เนื่องจากมีประชาชนร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน และค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมมีพฤติการณ์ช่วยเหลือผู้ประกอบการบางรายให้เสียภาษีและค่าธรรมเนียมในจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องเสียจริง และรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ประกอบการบางรายนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมสูญเสียรายได้จำนวนมากและไม่เป็นธรรมต่อประชาชน ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมจึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อประชาชนผู้ชำระภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนรวมทั้งจำนวนเงินภาษีของแต่ละบุคคล รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียม

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๖ /๒๕๕๓

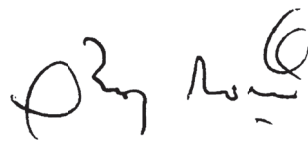
ของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม รวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะของแต่ละบุคคล ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมไม่ยินยอมให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมอีกครั้งหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมก็ยังคงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าต้องการข้อมูลข่าวสารรายชื่อผู้ชำระภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย รวมทั้งจำนวนเงินภาษีของประชาชนแต่ละคน รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้นำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะประจำปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน รวมทั้งจำนวนเงินภาษีของประชาชนแต่ละคน ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของประชาชนแต่ละคน และรายชื่อผู้นำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ ประจำปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับมีประชาชนร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ว่าการจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย และค่าธรรมเนียมการนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และมีการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการบางราย ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมจึงจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องรักษาประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๖ /๒๕๕๓

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ประจำปี
๒๕๕๐-๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

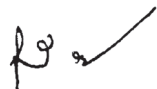
(พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ)

กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖ / ๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

ผู้อุทธรณ์ : นายจักรพงษ์ พันธนิยม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีหนังสือที่ กท ๗๙๐๑/๓๕๐๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ ฝายทะเบียน สำนักงานเขตสายไหม (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ หัวหน้าฝาย ฝายทะเบียน สำนักงานเขตสายไหม) มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งความประสงค์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเดิมวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘

กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๕๒๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้นายจักรพงษ์ พันธนิยม แก้ไข วันเดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากสำเนาสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ที่ผู้อุทธรณ์นำมายืนยันนั้น ปรากฏชื่อผู้เกิด ด.ช.เกียรติ พันธนิยม และจากหลักฐานทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร มีวัน เดือน ปีเกิด ที่ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง โดยเฉพาะสำเนาสูติบัตรที่เป็นหลักฐานสำคัญ ก็ปรากฏชื่อที่ไม่ตรงกับชื่อปัจจุบัน และไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือหลักฐานอื่นใด แสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จากหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖.๔/๑๓๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ตอบข้อหารือปลัดกรุงเทพมหานครว่าหลักฐานต่างๆ มีข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เช่น ชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอแก้ไข หรือบิดา มารดาผู้ขอแก้ไขจะต้องแสดงหลักฐานอื่น เช่น ใบสำคัญการเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล หรือหนังสือรับรองจากนายทะเบียนราษฎรมาประกอบ และเป็นดุลพินิจจะพิจารณารับฟังหลักฐานได้หรือไม่ ดังนั้น ไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อเชื่อมโยงจาก ด.ช.เกียรติ พันธนิยม มาเป็นผู้อุทธรณ์ ประกอบกับหลักฐานอื่นๆ ที่เป็นเอกสารที่หน่วยงานราชการออกให้ก็ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง ถึงแม้จะมีหนังสือรับรองจากสำนักงานเขตสายไหม ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รับรองว่า ด.ช.เกียรติ พันธนิยม ด.ญ.หนูแดง พันธนิยม ผู้อุทธรณ์ เป็นบุคคลเดียวกันก็ตาม ก็ยังไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์จะมีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ยื่นแก้ไขจริงหรือไม่ จึงได้มีมติไม่อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ จึงควรเห็นชอบตามมติที่ประชุมและนำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่ปลัดกรุงเทพมหานครเสนอ

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๖ / ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 สาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
 กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
 ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตสายไหมมีหนังสือ ที่ กท ๗๙๐๑/๓๕๐๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑
 ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งความประสงค์ขอแก้ไข
 วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ กอง
 การเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๕๒๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครว่า
 คณะกรรมการพิจารณาแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่
 ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข วันเดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่
 ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากหลักฐานต่างๆ ไม่ครบถ้วน ชัดเจน เพียงพอที่จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดได้ ดังนั้น จึง
 ไม่อาจเชื่อถือได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าเกิดวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข จึงควรเห็นชอบตามมติที่
 ประชุมและนำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาให้ความ
 เห็นชอบตามที่ปลัดกรุงเทพมหานครเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการ
 วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดิน
 และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจง ดังนี้

๑. เมื่อหลักฐานตามสูติบัตรเลขที่ ๑๐/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ ตำบลบางประแดง อำเภอ
 บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของ ด.ญ. ศรีเมือง พันธนิยม กับสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓
 พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม ซึ่งบิดา
 ของผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการเกิดว่าเป็นบุตรลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ และเมื่อได้เทียบกับทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๐/๑ หมู่ที่
 ๑๕ ตำบลสามเสนใน อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร แล้ว ชื่อ ด.ญ. ศรีเมือง พันธนิยม กับชื่อ ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม
 เป็นบุตรลำดับที่ ๑ บุตรลำดับที่ ๒ เหมือนกัน จึงเห็นควรพิจารณาได้ว่า บุตรลำดับที่ ๑ และบุตรลำดับที่ ๒ ที่ปรากฏ
 ตามหลักฐานสูติบัตรที่อ้างกับบุตรลำดับที่ ๑ บุตรลำดับที่ ๒ ที่ปรากฏตามทะเบียนบ้านที่อ้างต้องเป็นบุคคลคน
 เดียวกัน เนื่องจากเป็นบุตรลำดับที่ ๑ บุตรลำดับที่ ๒ เหมือนกัน

๒. การแจ้งชื่อบุตรและวัน เดือน ปีเกิดที่ผิดไปจากสูติบัตร สาเหตุมาจากขาดหลักฐานสูติบัตร เนื่องจาก
 สูญหาย และเมื่อได้มีการสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ บิดาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการ
 สำรจว่ามีบุตร ๒ คน ชื่อ หนูดำ และหนูแดง โดยลืมนึกว่าเคยแจ้งไว้แล้วว่าบุตรชื่อใด ส่วนพี่สาวผู้อุทธรณ์ มารดาได้
 ทักท้วงว่าชื่อศรีเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับบุตรสาวต่างมารดาตามสูติบัตรข้อ ๔๔ ที่ชื่อศรีนิล ส่วนชื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้
 ทักท้วงและไม่ได้แจ้งชื่อว่า ด.ญ. หนูแดง แต่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจเขียนคำนำหน้านามผิดเพราะคิดว่าเป็นผู้หญิงทั้งคู่
 คู่และเมื่อนำมาคัดลอกลงในทะเบียนบ้านจึงเป็นเด็กหญิงทั้งคู่

๓. การพิจารณานำชื่อได้ว่า ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม ในทะเบียนบ้านกับ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม ในสูติบัตร
 เป็นบุคคลคนเดียวกัน เพราะมี พ.ศ. เกิดติดต่อกันที่สาวคนโตเหมือนกัน หากพิจารณาว่า ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม
 ไม่ใช่บุคคลคนเดียวกับ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม แล้วจะพิจารณาได้อย่างไรว่า ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม เป็นใครมาจาก

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๖ / ๒๕๕๔

ไหนดุใดจึงมีชื่อและ พ.ศ. เกิดติดต่อกัน ด.ญ. ศรีเมือง พันธนิยม ซึ่งเป็นพี่สาวคนโต และปัจจุบันเป็นใครอยู่ที่ไหน และเพราะเหตุใด ด.ช. เกียรติ พันธนิยม จึงไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ถ้าไม่ใช่บุคคลคนเดียวกับ ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม เพราะน้องคนอื่นไม่มีผู้ใดที่มีชื่อและ พ.ศ. เกิดติดต่อกันพี่สาวคนโต นอกจาก ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม และ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม เท่านั้น

๔. เหตุที่รายการบุคคลในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๐/๑ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลสามเสนใน อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๑๕ มีรายการไม่ตรงกัน สาเหตุเกิดจากการลงรายการผิดพลาด โดยรายการบุคคลที่ ๓ ที่ถูกต้องต้องเป็นชื่อ ด.ช. หนูแดง พันธนิยม ไม่ใช่ ด.ญ. หนูแดง พันธนิยม เพราะตอนย้ายกลับเข้ามาในทะเบียนบ้านดังกล่าวลำดับที่ ๑๕ เป็นชื่อนายหนูแดง พันธนิยม ไม่ใช่นางสาวหนูแดง พันธนิยม เพราะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงแล้ว

๕. สาเหตุที่สำเนาทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนวัดประดู่ธรรมวิปถ์ โรงเรียนแสนชื่น บ้านนาเกลือ ใบสุทธิโรงเรียนวัดสหกรณ์ศรีธาราม ประกาศนียบัตรและใบสุทธิโรงเรียนวัดธรรมมาริตาราม และประกาศนียบัตร โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย หลักฐานการศึกษา TRANSCRIPT ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และใบสำคัญทางทหาร (ส.ด. ๙) ระบุวันเดือน ปีเกิดไม่ตรงกัน และไม่ตรงกับสูติบัตรของ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม สูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาเหตุเนื่องจากการลงทะเบียนนักเรียนไม่ตรงกับทะเบียนบ้าน ส่วนสูติบัตรนั้นได้มีการแจ้งการเกิดก่อนที่จะมีการสำรวจทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๔/๖๑๔๖ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๒๒ แจ้งว่าเมื่อหลักฐานทางการศึกษาไม่ตรงกับสูติบัตรหรือทะเบียนบ้าน ให้ถือวัน เดือน ปีเกิด ตามหลักฐานทะเบียนบ้านเป็นสำคัญ และปัจจุบันได้มีการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ แล้ว จากหลักฐานตามสูติบัตร และตามหลักฐานทะเบียนบ้านที่อ้าง นั้น พิจารณาได้ว่าบุตรของผู้แจ้งในลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ เป็นบุคคลคนเดียวกัน แม้ว่าหลักฐานในสูติบัตรและหลักฐานตามทะเบียนบ้านจะไม่ตรงกัน แต่ต้องยึดถือสูติบัตรเป็นหลัก เพราะเป็นเอกสารชั้นแรกที่สุดที่แสดงสถานะของบุคคล จึงขอให้วินิจฉัยสั่งการให้กรุงเทพมหานครแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผูุ้ธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย

ผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานครชี้แจงว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากสำเนาสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ที่ผูุ้ธรณ์นำมายืนยันนั้นปรากฏชื่อผู้เกิด ด.ช.เกียรติ พันธนิยม และจากหลักฐานทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร มีวัน เดือน ปีเกิด ที่ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง โดยเฉพาะสำเนาสูติบัตรที่เป็นหลักฐานสำคัญ ก็ปรากฏชื่อที่ไม่ตรงกับชื่อปัจจุบันและการตรวจสอบที่สำนักทะเบียนอำเภอบางปะอินปรากฏว่าไม่พบสูติบัตรดังกล่าว อีกทั้งไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือหลักฐานอื่นใดแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับผูุ้ธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อเชื่อมโยงจาก ด.ช.เกียรติ พันธนิยม มาเป็นผูุ้ธรณ์ ประกอบกับหลักฐานอื่นๆ ที่เป็นเอกสารที่หน่วยงานของทางราชการออกให้ก็ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง ถึงแม้จะมีหนังสือรับรองจากสำนักงานเขตสายไหม ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รับรองว่า ด.ช.เกียรติ พันธนิยม ด.ญ.หนูแดง พันธนิยม ผูุ้ธรณ์เป็นบุคคลเดียวกันก็ตาม ก็ยังไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผูุ้ธรณ์จะมีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ขอแก้ไข

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๖ / ๒๕๕๔

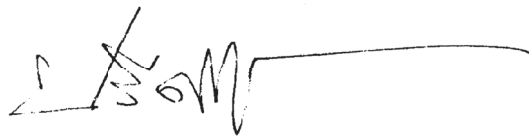
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการจากเดิมเกิดวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สุตบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นสำเนา สุตบัตรที่ระบุชื่อ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม ซึ่งเป็นคนละชื่อกับนายจักรพงษ์ พันธนิยม ที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนประวัติข้าราชการและปรากฏว่าไม่มีหลักฐานพิสูจน์ความเชื่อมโยงว่านายจักรพงษ์ พันธนิยม กับ ด.ช. เกียรติ พันธนิยม ที่ปรากฏอยู่ในสุตบัตรเป็นบุคคลเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากหลักฐานอื่นชื่อก็ไม่ตรงกันและวัน เดือน ปีเกิดก็เป็นไปตามทะเบียนประวัติข้าราชการ จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิเศษ)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๖ / ๒๕๕๔

(นายอิกหาญ ไตมรงค์ดี)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริตัน)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๕ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์ : นายพุทธิพงษ์ ทิพย์รักษา
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ได้ยื่นคำร้องถึงนายทะเบียนท้องถิ่นเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒

สำนักงานเขตคลองสามวามีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการแก้ไขข้อมูลดังกล่าว โดยอ้างถึงหนังสือสำนักงานเขตคลองสามวา ที่ กท ๘๓๐๒/๕๖๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวา หนังสือของสำนักงานเขตคลองสามวา ส่วนที่สุด ที่ กท ๘๓๐๒/๖๓๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สืบเนื่องจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกมีหนังสือ ที่ อผศ ๕๑๐๓/๑๓๗๔ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่องขอความร่วมมือตรวจสอบข้อมูลประวัติพนักงานและลูกจ้างประจำ อผศ. ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการตรวจสอบ กล่าวคือ ถ้าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ก็จะได้ยึดอายุราชการไปอีก ๓ ปี จึงยื่นคำร้องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรเพื่อนำไปเป็นหลักฐานการแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ แต่สำนักงานเขตคลองสามวาปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าหลักฐานที่นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตคลองสามวาที่ไม่แก้ไขปีเกิดดังกล่าว

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๒ เดิมชื่อ จันดี ทิพย์รักษา มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง เมื่อปี ๒๕๐๘ โดยในทะเบียนนักเรียนลงวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๘ ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอเป็นสามเณรที่จังหวัดนครนายกเป็นเหตุให้สมุดบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหาย อีกทั้งในปีเดียวกันได้เกิดเหตุไฟไหม้ที่ว่าการอำเภอกันทรารมย์เป็นเหตุให้สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๑๒ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (เดิม) จังหวัดศรีสะเกษ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งต้นฉบับสมุดบัตรของผู้อุทธรณ์ถูกไฟไหม้เสียหายทั้งหมด ดังนั้น หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาประกอบการขอแก้ไขปีเกิดได้แก่

๑. ทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (ปัจจุบันเป็นอำเภอน้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ มีการแก้ไขปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยงเป็นผู้รับรองการแก้ไข

๒. ประกาศนียบัตรออกโดยกรมการศาสนารับรองว่า “สามเณรจันดี ทิพย์รักษา อายุ ๑๘ พรรษา” สอบได้เป็นนักธรรมชั้นตรีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ และหนังสือรับรองของกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เลขที่ ๑๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ว่าผู้อุทธรณ์สอบเป็นนักธรรมชั้นโทได้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ในขณะที่อายุ ๒๐ พรรษา

๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาสมุดบัตรของพี่น้องร่วมบิดามารดา

๔. บัญชีเครือญาติของนายพุทธิพงษ์ (หรือจันดี) ทิพย์รักษา ซึ่งรับรองโดยเจ้าพนักงานของรัฐ ปรากฏรายการวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ และนางบัวสรวงค์แสง ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่ผู้อุทธรณ์จะเกิดก่อน พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวาชี้แจงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรที่ปรากฏวัน เดือน ปีเกิด เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๒ หลักฐานที่นำมาแสดง ได้แก่หลักฐานทหาร ทะเบียนนักเรียน ฉบับที่ ๑ ได้ปรากฏรายการเป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ และจากหลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ ๒๑๒ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (น้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ ช่งย้ายเข้าปรากฏข้อความว่า “คำสั่งอำเภอที่ ๒๒๕๗ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๐” ประกอบกับเอกสารการบันทึกถ้อยคำการแจ้งเกิดเกินกำหนด จึงสันนิษฐานได้ว่าผู้อุทธรณ์มีรายการบุคคลในทะเบียนบ้านเป็นกรณีแจ้งเกิดเกินกำหนด มิได้แจ้งเกิดภายในกำหนด ดังนั้น การลงรายการต่างๆ จะต้องผ่านกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่อำเภอที่ได้สอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นว่า ผู้อุทธรณ์มีวัน เดือน ปีเกิด เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ จริง ประกอบกับรายการในทะเบียนบ้านบุคคลที่ ๔ ชื่อนายสมิส ทิพย์รักษา เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ บิดาชื่อนายโป มารดาชื่อนางจันท์ และถูกถอนชื่อตามคำร้อง ๓๑๔/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ซึ่งจากการที่สำนักงานเขตคลองสามวาได้สอบถามผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถตอบได้ว่านายสมิส ทิพย์รักษา เป็นใคร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๔

สำหรับวัน เดือน ปีเกิด ของนางบัวสี วงศ์แสง คือวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐ มีความขัดแย้งกับผู้อุทธรณ์ ที่ระยะเวลาในการตั้งครรภ์ของมารดา ห่างกันไม่ถึง ๓๑๐ วัน แต่ไม่สามารถตัดสินได้ว่า วัน เดือน ปีเกิด ของใครผิดของใครถูกแล้วนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อทำการแก้ไขได้

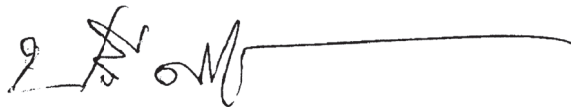
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณา เอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง และหลักฐานทางราชการ อื่นๆ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน สมุดประจำตัวทหารกองหนุน (ส.ด. ๘) ปรากฏปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ส่วนหลักฐานอื่นๆ ที่นำมาแสดง ได้แก่ ทะเบียนนักเรียน ที่มีข้อมูลว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น เป็นข้อมูลที่เกิดจากการใช้ประกาศนียบัตรและหนังสือ รับรองการสอบได้เป็นนักเรียนไปแก้ไขในภายหลัง โดยประกาศนียบัตรและหนังสือรับรองการสอบได้ เป็นนักเรียน ไม่ใช่หลักฐานของทางราชการที่แสดงเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิดโดยตรง ดังนั้น จึงไม่อาจรับ ฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ขอแก้ไข ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ อุทธรณ์จะเกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เนื่องจากนางบัวสี วงศ์แสง ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่บอกได้เพียงว่านางบัวสี วงศ์แสง เป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ได้ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๔

(นายอิทธิชัย โตมรสักดี)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖ /๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดอำเภอ ทำหน้าที่หัวหน้าพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านอัมเปียม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอพบพระ ส่งคำร้องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ พร้อมหลักฐานประกอบคำร้องขอแก้ไขปีเกิดไปให้จังหวัดตากพิจารณา ดังนี้

๑. แบบขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ
๒. หนังสือรับรอง เลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓
๓. แบบ ข. ๓ เล่มที่ ๑ ฉบับที่ ๘๔๕/๒๕๓๘
๔. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือ
๕. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิยุตประชาสรรค์)
๖. ใบแทนใบสุทธิ เล่มที่ ๘๘๐๑ เลขที่ ส. ๘๘๐๐๘๘
๗. ใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
๘. สมุดประจำตัวทหารกองหนุน
๙. ใบสอบปากคำ (พร้อมสำเนารายการเกี่ยวกับบ้าน)
๑๐. มรณะบัตร (ของนายไพโรจน์ วงษ์สุวรรณ)

จังหวัดตากส่งเรื่องไปให้กรมการปกครองและกรมการปกครองได้ส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๓/๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการปกครองโดยแจ้งว่าหลักฐานการขอแก้ไขปีเกิดของ ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ ที่ส่งไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าปีเกิดที่ส่งไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของ ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตก ๐๘๑๗.๓ (อัมเปียม)/๑๗๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ดังกล่าว

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖ /๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอบพพระมีหนังสือ ที่ ตก ๐๘๑๗.๓/๑๗๗๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ส่งเรื่องขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของ ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) อำเภอบพพระ จากเกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ เป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ไปให้จังหวัดตากพิจารณา จังหวัดตากมีหนังสือ ที่ ตก ๐๐๑๗.๑/๑๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังกรมการปกครอง และกรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๔/๒๓๔๙๙ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๓/๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการปกครองแจ้งว่ามีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ ๐๓๐๒.๔/๒๔๗๘๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งมติของสำนักงาน ก.พ. ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดตาก จังหวัดตากมีหนังสือที่ ตก ๐๐๑๗.๑/๑๖๗๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งมติดังกล่าวไปยังนายอำเภอบพพระ และอำเภอบพพระได้แจ้งมติของสำนักงาน ก.พ. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์มติดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เดิมชื่อ สมพร วงษ์สุวรรณ เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ แต่สูติบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหายเนื่องจากบิดา มารดาได้เก็บสูติบัตรของผู้อุทธรณ์และพี่น้องของผู้อุทธรณ์ไว้ในที่เก็บเงิน และที่เก็บเงินถูกขโมยไป ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอคัดสำเนาสูติบัตรของตน ณ ที่ว่าการอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ อำเภوتاตะโกมีหนังสือรับรอง เลขที่ ๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ รับรองว่าได้ตรวจสอบและ ปรากฏว่าไม่พบสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ และอำเภوتاตะโกยังมีหนังสือรับรอง เลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ รับรองว่าสูติบัตรของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารที่จัดทำมานานตั้งแต่กำนันเป็น นายทะเบียนตำบล เมื่อจัดทำแล้วอาจจะไม่ได้ส่งต้นฉบับไปเก็บรักษาไว้ ณ สำนักทะเบียนอำเภอ จึงไม่สามารถค้นหาสูติบัตรของ ส.ต.ต. เขตไท วงษ์สุวรรณ นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าสมัยก่อน การรับแจ้งเกิดหรือตายเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านของแต่ละหมู่บ้านแล้วแจ้งให้นายทะเบียนตำบลทราบ ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลนั้นอาจผิดพลาดได้ ส่วนทะเบียนนักเรียนนั้นผิดพลาดยากเพราะจด วัน เดือน ปีเกิด ตามสูติบัตรและทะเบียนบ้านฉบับเดิมซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการและโรงเรียนเก็บรักษาไว้ที่ โรงเรียน กรณีของผู้อุทธรณ์ทะเบียนนักเรียนฉบับแรกตั้งแต่ชั้น ป. เตรียมจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ น่าจะถูกต้องที่สุด นอกนั้นอาจเกิดจากการใช้ทะเบียนบ้านที่คัดเป็นสำเนาผิดพลาดไปใช้ในการสมัคร เรียน ดังนั้น ชื่อของผู้อุทธรณ์ในโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ได้เรียนทั้ง ๓ โรงเรียนจึงไม่ตรงกัน ทั้งๆ ที่ไม่เคย เปลี่ยนชื่อ และของน้องชายของผู้อุทธรณ์ คือ นายนิรันดร์ หรือจำเริญ วงษ์สุวรรณ ก็มีความผิดพลาด ผู้อุทธรณ์จำได้ว่าน้องชายเกิดปีวอก พ.ศ. ๒๔๙๙ แต่ทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๘ เมื่อผู้อุทธรณ์ทราบว่าปีเกิดของตนไม่ตรงกับความเป็นจริงจึงได้นำหลักฐานต่างๆ ไปขอแก้ไขปีเกิดใน ทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบัน ทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันจึงระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ผู้อุทธรณ์อยากจะได้รับความเป็นธรรมและต้องการจะเกษียณอายุตามปีเกิดตามความเป็นจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖ /๒๕๕๕

หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาประกอบการขอแก้ไขปีเกิด ได้แก่

๑. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือ ระบุวัน เดือน ปีเกิดของเด็กชาย สมพร วงษ์สุวรรณ (ผู้อุทธรณ์) คือวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
๒. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิตยประชาสรรค์) ระบุวัน เดือน ปีเกิดของเด็กชายสมพร วงษ์สุวรรณ (ผู้อุทธรณ์) คือวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
๓. ใบแทนใบสุทธิ เล่มที่ ๘๘๐๑ เลขที่ ส. ๘๘๐๐๘๘ ของนายสมพร วงษ์สุวรรณ (ผู้อุทธรณ์) ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๕
๔. ใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชของนายสมพร วงษ์สุวรรณ (ผู้อุทธรณ์) ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๕
๕. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของพี่น้องร่วมบิดามารดา ของผู้อุทธรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

- นางทุเรียน เกษรเกิด (พี่สาว) เกิดวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔
- นายนิรันดร์ วงษ์สุวรรณ (น้องชาย) เกิดวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘
- น.ส. ละมุด วงษ์สุวรรณ (น้องสาว) เกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒
- นายไพโรจน์ วงษ์สุวรรณ (เสียชีวิต) เกิดวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๐๕

๖. สมุดประจำตัวทหารกองหนุนประเภทที่ ๑ (แบบ สด. ๘) ของ พลตำรวจ สมพร วงษ์สุวรรณ ระบุว่าเกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

๗. หนังสือรับรองของอำเภอท่าตะโก เลขที่ ๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ และเลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓

๘. ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลพบพระ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ แต่มีการแก้ไข พ.ศ. เกิดเป็น ๒๕๔๗

๙. ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลคีรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติราชการ (ก.พ. ๗) จาก พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็น พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง และหลักฐานทางราชการอื่นๆ ได้แก่ สมุดประจำตัวทหารกองหนุนประเภทที่ ๑ (แบบ สด. ๘) ปรากฏปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ส่วนทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลคีรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก แม้จะระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แต่ก็ยังเป็นทะเบียนบ้านที่มีการแก้ไขปีเกิดตามทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลพบพระ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ไม่ใช่ทะเบียนบ้านฉบับดั้งเดิม เพราะเป็นทะเบียนบ้านที่สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลพบพระจัดพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำหรับหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิตยประชาสรรค์) ปรากฏวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖ /๒๕๕๕

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชปรากฏวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งไม่ตรงกับปีเกิดที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข มีเพียงทะเบียนนักเรียน โรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือเท่านั้นที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งยังไม่เพียงพอให้น่าเชื่อว่าผู้ อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามที่ได้ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

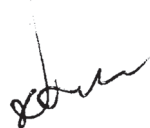
หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่ง - สำนักงานเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคลในสังกัดเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน ดังนี้

๑. นาย ข.	ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๒. นาง ง.	ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๓. นาย จ.	ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๔. นาย ช.	ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๖
๕. นาย น.	ตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖
๖. นาย พ.	ตำแหน่งนิติกร ๕

ว่าบุคคลดังกล่าวเคยเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงราย ด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย ด่านตรวจคนเข้าเมืองสุวรรณภูมิ เพื่อไปต่างประเทศ เช่น ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี หรือไม่

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๙๒๑/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อมูลของการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะจัดเก็บโดยใช้ชื่อ ชื่อสกุล เป็นภาษาอังกฤษ วัน เดือน ปีเกิด เพศ สัญชาติ และหมายเลขหนังสือเดินทางรวมทั้งภาพถ่าย (กรณีเดินทางเข้า - ออกผ่านระบบที่มีการถ่ายรูป) ของบุคคลที่เดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับมอบอำนาจหรือเป็นผู้กระทำการ ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรของนาย ข. กับพวกรวม ๖ ราย ขอให้ผู้อุทธรณ์ประสานกับหน่วยงานของรัฐ

หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๙ / ๒๕๕๕

ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรของบุคคลดังกล่าวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือที่แจ้งของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยเนื่องจากได้เดินทางไปต่างประเทศเป็นการส่วนตัวในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนโดยไม่ได้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งนาย ข. นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนืออ้างว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ทั้งๆ ที่นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลหลายคนได้เดินทางไปต่างประเทศเป็นการส่วนตัวโดยมิได้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยเช่นกัน แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือไม่ดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลแต่อย่างใดซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรของบุคคลในสังกัดเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จำนวน ๖ ราย แต่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๙.๙๒๑/๒๐๖๙ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๙.๙๒๑/๒๐๖๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการฯ ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรของนาย ข. กับพวกรวม ๖ ราย เนื่องจากข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะจัดเก็บข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ วัน เดือน ปีเกิด เพศ สัญชาติ และหมายเลขหนังสือเดินทาง รวมทั้งภาพถ่าย (กรณีเดินทางเข้า-ออกผ่านระบบที่มีการถ่ายรูป) ของบุคคลที่เดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับมอบอำนาจหรือเป็นผู้กระทำแทน ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลอื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักรเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว เมื่อไม่ปรากฏเหตุจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่จะรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น ก็มิอาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าต้องการตรวจสอบข้อมูลเพื่อดูว่ามีการ

คำวินิจฉัย ที่ สค. ๗ / ๒๕๕๕

กระทำอย่างเดียวกับผู้อุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์จะต้องไปดำเนินการตรวจสอบตามระบบของราชการต่อไป
ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์
ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยให้
ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับ
ใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

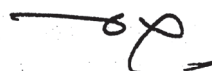
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕